

Let izhaja vsak teden razen ponedeljka. Naročnina: za 1 mesec L. 3.—, za 3 mesece L. 8.—, celo leto L. 75.—, v inozemstvu mesečna L. 65.—. Številka 30 stot. — Oglasnina za 1 mesec prostora v 12 vrsticah: za trgovske in obrtne oglase 75 stot., za druge vrste: za 1. vrstično mesto L. 20, oglede denarnih zavodov L. 2.—, za 2. vrstično mesto L. 15, za 3. vrstično mesto L. 10, za 4. vrstično mesto L. 5.—, za 5. vrstično mesto L. 3.—, za 6. vrstično mesto L. 2.—, za 7. vrstično mesto L. 1.—, za 8. vrstično mesto L. 0,50, za 9. vrstično mesto L. 0,25, za 10. vrstično mesto L. 0,15, za 11. vrstično mesto L. 0,10, za 12. vrstično mesto L. 0,05.

EDINOST

Uredništvo in upravitelstvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Amici 20. Tel. letno 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalcem pa na denar pa upravitelstvu. Rokopisi se ne vračajo. Nebrankirana pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk Tiskarne „Edinost“ Poduređništvo v Gorici: ulica Glasov Carducci št. 7, I. n. — Telef. št. 822. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Perić.

Italija in Jugoslavija

Prijateljska pogodba, ki je bila sklenjena 27. novembra v Tirani med Italijo in Albanijo, je povzročila krizo celotne jugoslovenske vlade. Izbruh in razvoj krize dokazujejo enako jasno, da je prišla ta pogodba popolnoma nepričakovano ne samo za jugoslovensko javno mnenje, temveč tudi za samo vlado. Posledica tega presenečenja je bila ostavka najprej zunanjega ministra g. Ninčiča in potem celokupne vlade g. Uzunovića. Odmev v jugoslovenskem javnem mnenju je istotako glasil in šumen.

Pa ne samo v Rimu in Beogradu, temveč tudi po vseh drugih evropskih prestolnicah je italijansko-albanska pogodba v ospredju političnih razprav. V Londonu in Parizu, Berlinu in tudi v Zenevi, kjer zaseda sedaj svet Društva narodov, je potisnilo to vprašanje ostale zadeve v ozadje. Vsa ugičanja so osredotočena okoli uganke, kakšne posledice bo imela italijansko-albanska pogodba za nadaljnje odnose med obema najmočnejšima jadranskima silama Italijo in Jugoslavijo.

Znano je, da je bila evropska diplomacija vedno skrajno občutljiva ob vsakem večjem dogodku, ki se je tikal Balkana. In zgodovina vsega prejšnjega stoletja in tudi kratka leta našega 20. veka nas res učijo, da je Balkan bila vedno ona kočljiva točka, kjer se stekajo interesi vseh onih evropskih držav, ki igrajo vodilno vlogo v mednarodni politiki. Poleg Francije, Anglije in Nemčije, ki so zasledovale razvoj stvari iz druge vrste, so direktno posegale v balkansko politiko Rusija, Avstrija in Italija že davno pred zadnjo vojno.

Albanija je kot država plod teh križajočih se interesov veselila na Balkanu. Ze l. 1912-13 po balkansko-turški vojni, v kateri so balkanske države zrušile turško moč v Evropi, so se jasno izoblikovali interesi posameznih prizadetih držav, posebno tedanje povzete Srbije na eni ter Italije in Avstrije na drugi strani. Vprašanje Skadra, ki je bilo tesno združeno z vprašanjem določitve meje nove države, dalje vprašanje dostopa Srbije k morju je grozilo, da izzove nevarno napetost med državami, ki so podpirale stališče Srbije, Crne gore in Grčije, in onimi, ki so zastopale stvar nove albanske države. Dosegel se je kompromis, na podlagi katerega so bile določene meje nove države.

Nova država ni še niti bila ustanovljena, ko so se začeli uveljavljati na njenem ozemlju razni vplivi, posebno pa dunajski, ki so padali na rodovitna tla predvsem med severno-albanskimi katoliškimi plemeni. Italija seveda ni rada gledala razmaha avstrijskega vpliva na Balkanu, toda tedaj je bila še v zvezi z Avstrijo. Njen neposredni cilj je bil prepričati diplomatski svet, da bi se ne raztegnil avstrijski vpliv tudi na južni del nove države, kjer se nahaja važno pristanišče Valona.

Ko je izbruhnila svetovna vojna in ko se je pridružila zaveznikom v l. 1915, tudi Italija, tedaj so se konkretizirali v znanem londonskem paktu vojni cilji Italije. Pozneje so bili ti vojni cilji dopolnjeni še z enim korakom: Italija je ob času vojne proglasila svoj protektorat nad Albanijo ter zasedla Drač in Valono. Ko je bila Srbija v l. 1916. izpraznjena, so se italijanske čete umeknile iz Drača, a ostale so v Valoni.

Konec svetovne vojne je prinesel zaveznikom presenečenje, s katerim niso računali, namreč razpad Avstrije in njega naravno posledico: ujedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev v novo veliko državo Jugoslavijo. S tem novim položajem je bilo treba spraviti v sklad zahteve Italije. Njeni vojni cilji so se morali precej spremeniti, in dosegel se je kompromis, ki je rodil današnjo politično geografijo na Balkanu in na Jadranskem morju. Italija je bila tedaj še vedno v Valoni in italijanski protektorat je bil še vedno v veljavi. Dejanski je prenehal še le po albanski vstaji v prvih povojnih letih. Tedanja italijanska vlada se je odločila pod pritiskom nekaterih polit. strank, da odpokliče čete iz Valone, nakar je bila sklenjena z Albanijo pogodba, po kateri je pripadel Italiji le strateški važni otok Saseo pred vhodom v valonsko pristanišče.

To je kratak zgodovinski pregled odnošajev med Albanijo in Italijo. Navedli smo le glavna dejstva, a ta moramo imeti pred očmi, če hočemo mirno in hladno presojati tudi sedanji kočljivi položaj. Vse prizadevanje sedanje vlade glede Albanije gre za tem, kakor je razvidno na prvi pogled, da popravi ono škodo, ki jo je pretrpel prestiž Italije posebno v Albaniji po dogodkih od l. 1916. do 1921.

Dve enako legitimni stališči tvorita torej jedro sedanjega položaja: neodklonljiva potreba Italije, da uredi svoj položaj na Jadransko morje, in interesov države kot eminentno jadranske sile, na eni strani, na drugi pa istotako neodklonljiva potreba Ju-

Nenadna smrt Nikole Pašića

Sivolasega jugoslovenskega državnika zadela možganska kap; včeraj ob 8.45 je izdihnil - Žalna seja ministrskega sveta in radikalnega kluba - žalna zastava po vsej državi - Pogreb se bo vršil v nedeljo ob 9. uri - Avdicence na dvoru odpovedane

Pašićeve poslednje ure

BEograd, 10. (Izv.) Bliskovito se je danes dopoldne razširila po Beogradu vest, da je ob 8.45 nenadoma preminul Nikola Pašić. Beograjske «Novine» so takoj priredile posebne izdaje, ki so bile hipoma razprodane. Istočasno se je vest razširila po vsej državi. Se silnoči je bil Pašić čil in zdrav. Okrog 7.30 je večerjal v krogu svoje obitelji, nakar je prišel k njemu v poset bivši minister Dragotin Kojić. Kmalu za njim je prišel minister dvora Janković, ki se je razgovarjal s Pašićem med štirimi očmi. Kakor danes izjavljajo Pašićevi sorodniki, je sporočilo ministra Jankovića na Pašića tako učinkovalo, da se je precej razburil ter je okrog 9. uri padel v nezavest. Rodbina je takoj pozvala na pomoč tri zdravnike, ki so ugotovili, da je Pašiću v možganih počila žila, nakar se je razlila kri. Od časa do časa se je Pašić zopet osvestil. Ob polnoči sta bila k njemu poklicana predsednik nar. skupščine Marko Trifković in predsednik radikalnega kluba Ljuba Živković. Ko je bil tudi kralj obveščen o resnem stanju Pašićevem, je takoj poslal v pomoč svoja dva zdravnika. Sestal se je torej zdravniški svet, ki je konstatiral, da je Pašića zadela možganska kap v desno možgansko hemisfero. Zdravniki so Pašića prenesli v posteljo. Proš jutru se je Pašić polagoma zopet osvestil in je mestoma zopet padel v agonijo. Ob 6.30 zjutraj mu je kraljevi zdravnik dr. Koen iniciral kafro, nakar se je Pašić za hip pomiril. Kmalu nato pa je zopet padel v agonijo in je ob 8.45 izdihnil.

Vtisi v Beogradu

Kralj Aleksander osebno izrazil sožalje Med prvimi, ki so prišli izraziti k Pašićevi obitelji sožalje sta bila dr. Velizar Janković in Svetozar Pribičević, nato so se oglašili tudi posamezni poslaniki drugih držav. Ob polдне je prišel tudi kralj Aleksander osebno na stanovanje in je izrazil rodbini svoje sožalje.

Bivši ministrski svet se je kmalu po smrti Nikole Pašića sestel k komemorativni seji. Sestavljen je bil državni odbor za pogreb Pašića, in je na čelu odbora pomočnik zunanjega ministra Jovan Marković. Po seji ministrskega sveta so se ministri korporativno napotili v Pašićevo stanovanje, kjer so izrazili rodbini svoje sožalje. Odtod pa so se podali v radikalni klub v narodni skupščini, kjer se je takoj vršila žalna seja ter je globoko ginjen izpogovoril predsednik narodne skupščine Marko Trifković, ki je orisal veličino pokojnika, nato pa je pozval prisotne poslance, naj počastijo spomin Pašića s petminutnim molkom. Tišina je rušilo ihtenje posameznih poslancev, eden izmed njih se je celo glasno zajokal.

Ves Beograd se je tekot dopoldneva odel v črne zastave. Smrt Nikole Pašića je povsod napravila globok vtis. Ze tekot dneva se je raznesla vest po vsej deželi in prihajajo iz provincij poročila, da se nameravajo pristaši stranke udeležiti pogreba, kar s posebnimi vlaki. Popoldne ob 13. uri se je odprla soba, v kateri je položeno Pašićevo truplo na mrtvaški odel. Ob 15.15 je prišel patrijarh Dimitrije ter je ostal v hiši žalosti četrt ure. Nato je bila napravljena posmrtna maska in Pašić je bil obenem fotografiran. Končno pa je balsamiranje izvedel vseučilišni profesor Jovanović.

Tudi Aca Stanojević je prišel v Beograd. Bil je vrlo ginljiv trenutek, ko je Satnojević stopil k mrtvemu tov. ter je zaplaval kakor dete. Zvečer se je v Pašićevem stanovanju vršilo posvetovanje Pašićeve rodbine ter radikalnih odličnih veljakov Trifkovića, Stanojevića in Ljube Živkovića. Sklenilo se je, da se pogreb vrši v nedeljo dopoldne ob 9. uri zjutraj in bo pred vsemi drugimi številnimi govorniki govoril kot prvi

goslavije, da v skladu z zahtevami svojih interesov najvažnejše balkanske kontinentalne sile soodloča usodo Balkana. Spričo občutljivosti interesov na Balkanu je razumljivo, da povzročijo vsak večji dogodek težjo ali lažjo krizo. Tako jo je povzročila tudi italijansko-albanska pogodba in pomenilo bi si zakrivati oči, če bi ne priznali, da doživljajo italijansko-jugoslovenski odnošaji kočljivo preizkušnjo.

Mi pa smo slej ko prej prepričani, da imata Italija in Jugoslavija važno skupno misljo na Jadransko morju, ki jima narekuje prijateljsvo in sodelovanje. Zato smo uverjeni, da bo tudi sedanja kriza uspešno premagana.

patrijarh Dimitrije. Tekot popoldneva se je v obiteljsko knjigo Pašićeve rodbine vpisalo okrog 2000 odličnih ljudi, ki so izrazili Pašićevi rodbini svoje sožalje. Osebo je prišel na stanovanje Pašićeve obitelji še enkrat Svetozar Pribičević, nadalje Davidović, dr. Korosec, dr. Spaho, Nastas Petrović, doktor Rybář in številni drugi odlični politiki in diplomati. Opazilo pa se je, da Stjepan Radić ni prišel.

Življenje Nikole Pašića

Pašić se je rodil 19. decembra 1845. v Zaječaru. Njegovi roditelji so bili odlični trgovci. Gimnazijo je Pašić dovršil v Kragujevcu, nato se je vpisal na tehnični oddelek beograjske visoke šole in leta 1868. ga je poslala država kot odličnega dijakva v Curih nadaljevati študije. Tu se je Pašić seznanil z mnogimi srbskimi omladinami, ki so pozneje postali njegovi politični prijatelji. Velikega pomena je bilo za Pašića znanje z ruskim emigrantom in znanim revolucionarjem Bakuninom. Leta 1873. je končno uspešno končal svoje študije ter se je kot inženir vrnil v Srbijo ter stopil v državno službo. Za časa svojih študij v Švici se je Pašić navzeil novih idej o življenju in državi, posebno iz socializma. Pašićeve veliko nastopanje pričena z letom 1880. ko se je ustanovila radikalna stranka pod njegovim predstvom. Pašić je bil nadalje udeležen v znani timoški vstaji, ki pa je bila udušana. Pašiću se je posrečilo izbežati v inozemstvo, in sicer preko Avstrije v Bolgarijo. Ko se je nahajal v inozemstvu, je bil doma obsojen na smrt. Povrnit se je v Srbijo po abdikaciji kralja Milana leta 1889. Odslej je rasla njegova moč in je Pašić zaporedoma zavzemal najodličnejša državna mesta. In sicer je bil večkrat predsednik vlade, nadalje predsednik narodne skupščine, dosmrtni član senata in član državnega sveta kraljevine Srbije. Enkrat je bil tudi župan beograjske občine. Funkcijo ministrskega predsednika je najdalje opravljal od 30. 8. 1912. do 7. 11. 1918., torej ves čas balkanske in svetovne vojne. Po končani vojni je bil član mirovne konference v Parizu, pozneje je bil dvakrat ministrski predsednik od 1. 1. 1921. do 27. 7. 1924. ter od 6. 11. 1924. do 15. 4. 1926. Nato se je šel zdraviti v inozemstvo, odkoder se je vrnil v jeseni v Dalmacijo ter po nekaj tednih v Beograd, kjer se je do zadnjega svojega dne indirektno udeleževal v političnem snovanju jugoslovenske države.

BEograd, 10. (Izv.) Radi nenadne smrti Nikole Pašića so bile vse za danes dopoldne določene avdicence na dvoru odpovedane. Samo ministrski predsednik Uzunović je bil pri kralju in se je avdicenca nanašala izključno na razgovor glede Pašićevega pogreba.

Komentarji rimskih listov

«Oče jugoslovenskega ujedinjenja» RIM, 10. (Izv.) Vest o Pašićevi smrti je došla v Rim še le v današnjih popoldanskih urah. Vsi večerni listi prinašajo to vest pospremljeno z daljšimi ali krajšimi komentarji o življenju, delu in zaslugah velikega državnika.

«Nikola Pašić je bil brez dvoma največji srbski državnik in predvsem njemu se morajo zahvaliti Jugoslovenci za svoje ujedinjenje», pravi «Giornale d'Italia», ki riše nato obsežno dogodke iz njegovega političnega delovanja ter zaključuje: «Pašić in njegovi prijatelji se niso vedno spomnili na oni delež, s katerim je prispevala naša država k zlomu stoletnega skupnega sovražnika, toda krivično bi bilo trditi, da je bil on naš nasprotnik. Ta mož neomajne vere, izrednih duševnih sposobnosti, velike energije in hladne krvi je znal pripraviti dinastijo Karadjordjevićev do tega, da se je popolnoma in povsod pokorila njegovi veliki ideji. Ujedinjenje vseh Jugoslovenov v eno samo državo, kakor je to svoječasno naredil Pijemont v Italiji, to je bila njegova ideja, njegovo delo, njegova zasluga. Z njim izgubi Jugoslavija očeta svojega jedinjenja».

Ob priliki Pašićeve smrti pravi «Tribuna»: «Izgnil je eden izmed najbolj sposobnih, najbolj izrazitih in najbolj objektivnih mednarodnih političnih evropskih mož, ki je vzbujal v zadnji dobi pozornost evrop. jav. mnenja». V nadaljnjem podaja list kratak življenjepis velikega pokojnika, v katerem je pa naravnost smešna ako ne žaljiva trditve, da se o Pašiću ne ve, kje in kdaj je bil rojen. Kot eno izmed njegovih izrazilih potez označuje članek njegovo veliki molčečnost. Tudi «Corriere d'Italia» povdarja Pašićeve izred-

ne sposobnosti, imenujoč ga očeta jugoslovenskega ujedinjenja. «Lavoro d'Italia», ki istotako povdarja njegove velike zasluge, ki si jih je stekel za svojo domovino, ugotavlja, da odhaja Pašić v trenutku, ko bi utegnil svoji domovini še zelo koristiti. «Mi se spominjamo na starega patriota, ko je prišel v januarju 1924. leta v Rim, da podpiše prijateljsko pogodbo,» kateri je imela pomeniti novo dobo v odnosajih med obema sosednjima državama, katero pa je slabost in nezmožnost njegovih naslednikov spremenila v nevarnost. Mi si želimo, da bi njegove jasne nazore, katere je imel o Italiji, podedovali oni, ki bodo jutri odločevali o smernicah jugoslovenske politike».

Zasedanje senata zaključeno

RIM, 10. Z današnjo senatno sejo, na katere dnevnem redu so bila samo poročila o izidu glasovanj, je bilo zaključeno kratko decembersko zasedanje visoke zbornice. Poročilu predsednika Tittoni-ja o izidu glasovanj so sledile dopolnilne volitve enega kvestorja in dveh članov visokega sodnega dvora; končno je bila izvoljena še deputacija senatorjev, ki bo predala kralju novoletna voščila senata, nato se je vršila tajna seja visoke zbornice, na kateri je razpravljal senat o lastnih notranjih zadevah.

Dodatni dogovori

k italijansko-nemški trgovski pogodbi RIM, 10. (Izv.) Včeraj zvečer sta podpisala on. Mussolini in nemški poslanik v Rimu v palači Chigi nekatere dodatne dogovore k italijansko-nemški trgovski pogodbi. Ti dogovori obstojajo iz dodatnih protokolov k besedilu pogodbe in iz nekaterih listin, ki so bile izmenjane med obema strankama v svrhu interpretacije pogodbe.

Ukrepi ministrskega sveta

glede pomoči od povodnji prizadetim krajem RIM, 10. (Izv.) Kakor znano so bili v ravnanje dokončanem zasedanju ministrskega sveta sprejeti tudi ukrepi v prilog onih krajev, ki so bili poškodovani od letošnjih jesenskih povodnj. Za kraje v padanski dolini in v treh Benečijah bodo obstojali ti ukrepi v sledečem: Dovoljevanje podpor v najvišjem znesku 50% znašajoče škode za obnovo in popravo kmetijskih poslopj, ki so bila od povodnji uničena in poškodovana, se bo pospešilo.

Občinske ceste v idrijski, soški in vipavski dolini, v kolikor so njihove poprave neobhodno in nujno potrebne, bodo popravljene na stroške države. Maksimalna podpora, ki bo podeljena občinam in cestnim odborom zgoraj omenjenih dolin za cestne poprave, se bo zvišala na 80% škode.

On. Mussolini za Milan

RIM, 10. (Izv.) Danes zjutraj je sprejel on. Mussolini kraljevega komisarja milanskega mesta, rektorja milanske univerze in predsednika milanske hranilnice, ki so mu obirno poročali o željah in potrebah od njih zastopanege mesta. V drugi polovici januarja prihodnjega leta se bo vršil radi onih želj in potreb Milana poseben sestanek pod predsedstvom min. predsednika onorevole Mussolinija.

Občinski načelniki velikih mest

RIM, 10. (Izv.) Tekot nekaj dni bo objavljen dekret, s katerim bodo imenovani občinski načelniki velikih mest. Novi načelniki so bili že izbrani in predlagani osebno od min. predsednika on. Mussolinija.

Vesti o izpremembi sodnih okrožij

RIM, 10. (Izv.) Nedavne izpremembe upravnih okrožij so dale povod raznim govoricam, da bodo v kratkem spremenjena tudi sodna okrožja. Kakor se zatrjuje, ostanejo sodna okrožja do uvedbe novih sodnih uredb neizpremenjena.

Novo odredbe za trgovce

Sklepi včerajšnje seje ministrskega sveta - Posebna dovoljenja za izvrševanje trgovskega poklica - 500 do 5000 lir kavcije

RIM, 10. Danes dopoldne je ministrski svet imel v Viminalski palači sejo. Na predlog ministra za narodno gospodarstvo je ministrski svet odobril osnutek ukrepov, ki se nanašajo na izvrševanje trgovskega poklica. Trgovci in oni, ki se mislijo baviti s trgovanjem, bodo morali prositi za posebno dovoljenje, ki se izda samo pod gotovimi pogoji. Glavni pogoj obstoji v položiviti kavcije, v znesku od 500 do 5000 lir, obstoječe iz obveznic liktorskega posojila. Z izdajanjem dovoljenj se bo pečala posebna komisija.

Ministrski svet je med drugim odobril tudi razne ukrepe, ki se nanašajo

na uslužbenca javnih skladišč v Trstu, ter načrt za odlok, kateri izpreminja odlok-zakon z dne 3. maja 1923, ki se nanaša na gospodarski položaj uslužbenecv izpod bivšega režima. Seja je bila zaključena ob 13. uri.

Težave nemške vlade

Zahteve socijalnih demokratov BERLIN, 10. Zastopniki socijalnih demokratov so v sredo spet opozorili državnega kancelarja Marxa, da ga bodo interpelirali radi govora, ki ga je imel na nedeljskem ljudskega parlamentarnega kluba dr. Scholz v Insterburgu. Kakor znano, je dr. Scholz ob tej priliki izjavil, da ni mogoče sodelovati s socijalnimi demokrati in da je treba radi tega stopiti v stike z nemškimi nacionalci.

Marx je sicer zastopnikom socijalistov zagotavljal, da je dr. Scholz izražal samo svoje osebno mnenje, ne pa mnenje stranke, socijalni demokrati pa se kljub temu niso potolažili, marveč zahtevajo, da vlada odkrito pove, kakšne namene ima glede notranje politike. Zahtevajo, naj vlada da zagotovila, da se bo v slučaju notranjepolitičnih sporov pravočasno skušala domeniti s socijalnimi demokrati za skupne postopanje.

Posebne zahteve pa postavljajo socijalisti glede vprašanja delovnega urnika, o katerem bo državni zbor razpravljal v prihodnjih dneh. Če bi vlada tem zahtevam ne ugodila, bodo socijalni demokrati stopili v opozicijo. Vladna kriza pa je v takem slučaju neizbežna.

Dr. Marx se sedaj pogaja z načelniki vladnih skupin in skuša doseči v tem vprašanju kompromis.

Volitve na Madžarskem

Krvavi incidenti - Dva mrtva - Vladna stranka odnesla zmago

DUNAJ, 10. Prvi dan volitev na Madžarskem ni potekel brez incidentov. V Vakratotu se je bila raznesla vest, da so se pri volitvah vršile razne sleparije. Vest se je kmalu razširila tudi med volilci bližnjih vasi in v kratkem času se je v mestu zbrala velika množica volilcev. Obenem je pričel krožiti glas, da je policija zaprla nekega zaupnika opozicije, ki je bil član volilne komisije. Množica, ki se je je polastila razburjenje, je obkolila mestno hišo ter grozila in zahtevala, naj oblast aretiranegega zaupnika takoj izpusti na svobodo. Orožniki so streljali proti demonstrantom; ena ženska in neki kmet sta bila smrtno zadeta, več drugih oseb pa je bilo ranjenih.

Ze po dosedanjih podatkih sklepajo, da pomenijo sedanje volitve občuten poraz za socijaliste in za opozicijo sploh. Vladna stranka pa bo odnesla veliko zmago. Opozicija se pritožuje, da se je vlada v volilnem boju, pa tudi pri volitvah, posluževala nedovoljenih sredstev za to, da doseže zmago. Madžarske volitve niso bile nikoli na preveč dobrem glasu.

Gibanje kitajskih nacionalistov

Boj proti starim pogodbam WASHINGTON, 10. Kitajski poslanik pri vladni Združenih držav je te dni predaval v Washingtonu o kitajski meščanski vojni in o njenih vzrokih. Naglašal je v svojem predavanju, da bi bilo prav, ko bi prizadete vlasti same razveljavile stare, sramotne pogodbe, ki kršijo suverenost Kitajske in jo postavljajo v podrejeni položaj napram drugim državam.

Dodal je, da bi se tuje države, če se ne bodo ravnale po teh nasvetih, ne smele čuditi, če bi Kitajska lepega dne sledila zgledu, ki ga je dala pred kratkim Turčija, ki je brez posebnih poklonov razveljavila vse nepravilne pogodbe, ki so bile takrat še v veljavi.

Ratifikacija italijansko-albanske pogodbe

s strani albanskega parlamenta PARIZ, 10. Kakor poroča «United Press» je francosko zunanje ministrstvo dobilo vest, da je parlament v Tirani ratificiral prijateljsko in arbitražno pogodbo, ki je bila pred dvema tednoma sklenjena med Italijo in Albansko.

Angleški laboristi proti vladi

LONDON, 10. Spodnja zbornica je zavrnila s 339 glasovi proti 131 predlog laboristov, naj se vladi izreče graja radi njene politike v rudarskem sporu. Mnogo pozornosti in komentiranja je vzbudilo dejstvo, da so se liberalci vzdržali glasovanja. Lloyd George je pojasnil, da se liberalci ne strinjajo z načrtom za podržavljenje premogovnikov.

3 beseda: SPECIJALITETA KAVA HAUSBRANDT Trst: 5 razprodajalnic. Gorica: Via dell' Arcivescovado 7.

DNEVNE VESTI

Nalezljiva bolezen

Bolezen je tako vkoreninjena in razširjena, da potrebuje korenitega lečenja, da se je rešimo. Ker pa je diagnoza (spoznanje bolezni) zelo različna, so tudi nasveti raznobirni in se večkrat križajo. Eni odpravljajo vmesne spekulativne gospodarske ustanove — trgovine, ki da so neproduktivne in vsestransko pogubne, drugi se bolj zavzemajo za boj proti razvadam in blaznemu zapravljanju. Korenine tega pojavnosti: draginje, segajo tako globoko, da je težko slediti njihovemu početku. In vendar je prva potreba in tudi naša dolžnost, če nam je vsaj za delno zdravljenje, da skušamo z vso dobro voljo za pravim vzrokom. Kakor je treba vsako revolucijo študirati, ne le obsojati, tako moramo tudi tukaj zasledovati vzrok porazne bolezni, draginje.

Z vsemi imperativi: Varuj, več proizvajaj in manj konsumiraj (porablajaj) i. t. d. smo si, zdi se mi, malo na boljšem in ostane le pri dobrem, nedolžnem nauku. Je sicer žalostna resnica, da gredo pogubne razvade vseprek in smo se že davno oddaljili od skromnosti. Živimo čase nekeke neravnjave, t. j. stremiljenja zgolj po kruhu (uživanju) in pustih, brezvsebinih ali vsaj kvarnih zabavah. To napolnjuje precejšnji del naše duševnosti, tukaj prično in nehalo našim ideali. Izupeljemo, da smo vzgojili predvsem za zunanjo dobro, iz česar se porajajo hibe rustične družbine: sestava: osebnost, samoljubnost, nadvladje i. t. d. Tako imamo pred seboj namesto spojitve zmes človeške družbe.

Naše potrebe so narasle v ono pretirano, ki tako naglo krha naša gospodarska tla. To občutijo posebno nižji sloji, zato pa, naravno, izkamenlo slabosti najprej pri njih. V tej naši slabosti tiči tudi nagon skrbi za celotni obstanek in podvestno se oglašuje prvotna vzajemnost. To je od druge strani tudi dokaz, da so ti sloji res naša družbena osnova.

A pri tem se nam nehotе vsiljuje vprašanje, odkod to zlo, te nepotrebne »potrebe«, ali da se izrazim bolj konkretno: danes srečamo med nižjimi plastmi ljudstva razvade slične onim višje razvitih slojev. Mestna moda ima n. pr. svoje veje do najbolj oddaljenega sela.

Tu izkamenlo jasen dokaz, da se pojavi v družabnem življenju ne razhljino in porazgube neopazno, marveč, da je življenje tudi v svoji neznanosti v oblasti naših čutov: sprejemata osobito oko in uho.

Dežela je svoječasno živela svojo lastno skromnost, svoje življenje, svojo modo. — Danes prihaja vse to le v spomin, kateri nam priča, da je dežela v vsakem oziru sušen mest in tudi meščanskega duha. Iz najdbe so svet skrčile in mesto deli svojo dedščino tudi izven svojega obzidja. Socialne in gospodarske razmere silijo deželo v mesto. Nižje plasti natoda pa so kot otrok in žive na posmenanju.

Zasledovanje vzrokov gospodarskega in socialnega razsula gre skozi mesto in skozi družabno in duševno višje razvite plasti. In če se nismo že povsem odrekli objektivnosti in resnici, si moramo usvojiti grški rek »Spoznaj samoga sebe!«

A tudi tukaj moramo dalje za vprašanjem: »Zakaj in odkod taki nazori, zakaj taka naša duševnost?« Če hočemo izdatno poseči po samopopravi in po popravni sploti ki zahteva popolne preosnove naše zgrešene duševnosti, moramo se — hočes, nočes — dotakniti onega činitelja, ki daje pravce splošnemu življenju, to je gospodarskega reda. Sedanja gradba svobodnega gospodarstva slopi le na posamezniku. — Absolutna svoboda v gospodarskem razmahu posameznika išče le posameznika; tako je človek postal sam sebi namen. Ker pa je in bo človek družno bitje, da se more uveljaviti v spopolnjenju in je ta absolutna svoboda v gospodarstvu pravo zlo, katerega posledice se občutijo na način, da oklepajo vse prej navedeno: telesne in duševne nedostatke, rastejo pred nami novi problemi zunanjih relacij, katerim ho treba prilagoditi tudi notranje relacije.

Razvitejša duševnost je poklicana in dolžna, da gre pravo pot raziskovanja činiteljev vsesplošnega razsula in da zastavi vse svoje zdravo stremiljenje po preobrazbi. — Za sedaj meri kažipot gospodarstva v zadružništvo, ki nam nudi prvi lek v materialnem in duševnem oziru.

J. Furlan.

Iz tržaškega življenja

Dva samomora.

Včeraj predpoldne se je odigral v kavarni »Napoli« v ulici Gimnastična št. 5 žalosten dogodek. Okoli 11.30 je prišla v kavarno stara dostojno oblečena ženska, sedla k mizi ter si naročila čašo kave. Čez nekaj časa, ko je izpila pijačo, se je starica, ki je bila videti zamišljena in potrta, podala v stranišče. Ni preteklo pet minut, ko je nekdo gost, ki se je tudi podal v stranišče, začul priljano ječanje, istočasno mu je udaril v nos močan smrad po karbolni kislini. Sluteč, da se je zgodilo nekaj nenavadnega je gost poklical lastnika kavarne, nakaž sta moža vlomila vrata. Tedaj se je njunim očem razkril žalosten prizor: v tesnem prostoru se je starica zvijala na tleh že skoro nezavestna; iz ust so ji vrele krvave pene, poleg nje je pa ležala majhna steklenica z ostaniki karbolne kisline. Mož sta seveda na mah uganila, za kaj gre. Brez odlašanja sta presnela stariko v kavarno ter ji dala piti mleka. Medtem je, nekdo hitel telefoniral rešilni postaji. Toda zdravnik, ki je kmalu potem dospel na lice mesta, je spoznal, da bo njegova pomoč najbrže zaman, kajti stanje starice, ki je izpila znatno količino čiste karbolne kisline, je bilo obupno. In res je nesrečnica po dvehurni borbi s smrtjo izdihnila v mestni bolnišnici, kamor so jo prepeljali.

Samomorilka je bila spoznana za 70-letno Izabelo Battaina, stanujočo v ulici Donato Bramante št. 2, pri družini Miclausig. Razen denarnice z zneskom 40 lir in drugih predmetov so našli pri njej listek s sledečo vsebino: »Z Bogom, Josip moj, — ne morem več živeti. Oprostite mi žalostni korak, ki sem ga sicer storila pri polni zavesti.«

Čeprav niso našli pri njej nikakega drugega pisanja, ki bi pojasnilo vzroke njene obupnega dejanja, domnevajo, da si je

nesrečna starica vzela življenje radi boleznimi.

Obupana nad življenjem, ki ji ga je že delj grenila bolezen, je včeraj izvršila samomor 42-letna Frančiška Vodopivec, žena čuvaja v tovarni testenin »Pastificio Triestino« v ulici Conti št. 12. Okoli 13. ure se je podala v spalnico soto ter izpila znatno količino solne kisline. Na njeno ječanje je prihitel mož, ki se je medtem mudil z otrokom v kuhinji. Površen pogled mu je zadoštal, da se je prepračil o nesreči, ki ga je zadela. Siromak je ves obupan hitel telefoniral za pomoč rešilni postaji, odkoder je čez par minut dospel na lice mesta zdravnik, ki je Vodopivčevi izpral želodec, čeprav je radi njenega nevarnega stanja dvomil, da ji bo s to operacijo rešil življenje. Nesrečna ženska je bila nato prepeljana v mestno bolnišnico, kjer je pa kljub prizadevanju zdravnikov ob 18. uri izdihnila po strašnih mukah.

Kakor je povedal njen mož, je Vodopivčeva že dolgo bolela na hudi nevrasteniji in srčni hibi in je bila radi tega zelo potrta. V svojem obupu je že enkrat egla po strupu, in sicer v preteklem oktobru; tedaj je izpila stekleničko nekega zdravila, ki ga ji je predpisal zdravnik, da bi ga jemala po kapljicah.

Nezgodna staroga berača.

Ko se je 57-letni prosjak Ivan Urbič sinoči hotel preriti skozi gručo pred blagajno ljudskega prenočišča v ulici G. Gozzi št. 5, da bi si kupil listek za prenočišče, ga je nekdo nehotе pahnil, radi česar je starček, ki je itak komaj stal na nogah, izgubil ravnotežje in padel po stopnicah. Padel je pa tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo v stegnu. Siromak je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti kakih 5 tednov.

Tržaška porota

Požigalec Hlabse obsojen na 5 let in 5 mesecev ječe

Včeraj je po triurnem posvetovanju porotnikov prečital zapisnikar izid glasovanja o 26 stavljenih vprašanjih. Porotniki so potrdili vprašanja krivde požiga, poverbe na škodo tvrčke Maiani, razna te krivde spremljajoča vprašanja, zanikali so prestopke Hlabseta v zadevi z avtomobilom, naznačili vsoto poverbe v višini lir 60-70.000 ter glasovali za olajševalne okolščine, zapopadene v vprašanjih polodgovornosti, lahke škode in generičnih olajšav.

Po objavljenem izidu glasovanja je povzel besedo državni pravdnik, ki je zahteval za Silvija Hlabse ječo za dobo 6 let in 4 mesecev.

Odvetnik Dino Berton se je uprl temu in prosil predsednika, da določi minimim kazni, ki gre do 11 mesecev in 20 dni. Na noben način naj pa kaznen ne gre čez 5 let.

Predsednik razglasi obsodbo, s katero se obsoja Hlabse na 5 let in 5 mesecev ječe in dve leti strogega policijskega nadzorstva. Hlabse se tudi ne sme sprejeti v javno službo za dobo 4 let. Vrh tega se obsoja Silvij Hlabse na 1112 lir globe in poravnavo škode, povzročene tvrdki Maiani, toda to le v znesku L 4000.—

MORILEC NEPITELLO KARL PRED POROTNIKI

Včeraj popoldne je po izrehanju porotnikov predsednik sodišča cav. Ferri naznanil začetek obravnave proti 24-letnemu Nepitello Karlu, obtoženemu umora ljubimca njegove matere, Landsmanna Bruno, katerega je Nepitello ustrelil po prejemu pisma, poslanega mu od zaročenke Mozetič.

Obravnava je bila že izdelana pred časom, toda branilec odvetnik Robba je predlagal psihijatrično preiskavo za obtoženca, predlog, ki je bil sprejet. Obravnava je bila prenesena in se ponavlja v celoti te dni.

Obtoženec izpoveduje.

Z neizmernimi bolečinami v srcu moram ponoviti tu najžalostnejšo zgodbo svojega življenja. Spoznal sem Ido Mozetič nekega večera na izletu in se v njo zaljubim. Odkril sem ji to čustvo in ona me ni odbila. Vrgel sem se z veseljem na univerzo v Padovo. Toda najina značaja se nista vjemala in po par mesecih sem moral misliti, da končam razmerje, ki ni bilo zame več smisel življenja, temveč mi je bilo v breme. Kmalu je moj rednik zbolel; rednik je mož moje matere Comisso. Vrnil sem se v Padovo in kmalu mi je Ida pisala v Padovo, da jo je Landsmann povabil v Trstu v neki bar, kjer ji je nekako razkril ljubezen. Toda odločil sem se, da končam z Ido, kateri ne morem ničesar očitati, ker sem jo z moralnega stališča vedno spoštoval in se je, nisem dotaknil.

Ko sem končal prvo akademsko leto, sem prišel v Trst, a sem kmalu odšel za 10 dni v Istro. Dobil sem vabilo očeta Mazetičeve v neko kavarno, kjer mi je oče zaročenke očital, da je moja mati žalila družino Mozetičevih, 22. julija 1925, mi je Olga, Idina sestra, izročila pismo Ide. In v tem pismu mi je ona pisala, da je Landsmann Bruno ljubimec moje matere. (Obtoženec ječe.) Istega večera sem se našel v kavarni Specchi z raznimi prijatelji. Odsel sem kmalu in šel v stanovanje Mozetičevih, kjer sem vprašal Ido, ali je res, kar mi je pisala v pismu. Odgovorila mi je: »Res je!« Rekel sem ji, da bom pripeljal Landsmanna, kateremu naj pove resnico v oči. Začel sem iskati Landsmanna. Zaman. Vrnil sem se domov in legal sem oblečen. Tisoč misli mi je begalo po glavi. Vedel sem da ima Landsmann ladjo. Šel sem h kanalu ob 9. uri. Našel sem ga tam in mu dejal: »Vi ste ljubimec moje matere!« On mi je odvrnil: »To vam je dejala Mozetičeva.« »Pridite z menoj!« Šla sva k Mozetičevim. Srečali smo Olgo Mozetič, ki nas je sprejela domov. Tam smo našli celo družino. Jaz sem vprašal Ido, ali vzdržuje zavost trditve. Pričrila je. — Obtoženec zanjane beseda. S tresočim glasom nadaljuje. — Videl sem

pred seboj v blatu čast svoje družine — drugače ne vem, zdelo se mi je, da zblaznim — spominjam se le, da sem videl pred seboj razsvetljeno okno, v njem senco Landsmanna in... ne vem več, mislim, da sem slišal strel... kakor bi se zbudil iz strašnega sna se mi je zdelo in šel sem koj k prvi karabinirski postaji, kjer sem dejal maresalju: »Zgodilo se je nekaj — in jaz sem storilec...«

Predsednik čita pisma Mozetičeve

Pisma so naslovljena v Padovo, na vseučilišče. Polna ljubezni nekatera — druga polna očitkov, očitkov ljubezni — sanje in resnica. Govorijo o samomoru — o bolešti, o srdcu. Čakala ga je — zaman. »Kaj sem Vam storila, da delate tako z menoj?« piše Ida nekeje »hotela sem iti po samokres in se umoriti, da zbršem madeže, ki jih je vrgla na mojo družino vaša mati — Italia Comisso!«

Pismo, ki govori o ljubincu: »Bilo je v terek — šla sem k vam domov. Govorila sem z Vašo materjo, ki mi je govorila o Brunotu Landsmannu Čez osem dni sem bila soprota tam... Videla sem ju pijana... njo in Brunota... na hodniku... in videla sem, da jo je poljubil... Vaša mati me je prosila, naj Vam ne povem ničesar.«

Pismo končuje: Kje je vaša moralnost? Ste si jo izposodili s silo? Problem, ki ga treba rešiti... Predsednik: Vi niste prejšnji večer grozili v navzočnosti Mozetičevih?

Obtoženec: Ne!
Predsednik: Koliko časa ste imeli samokres?
Obtoženec: 6 let — tistega eno leto
Predsednik: Niste ničesar vedeli prej o vedenju Vaše matere?
Obtoženec: Ne — tisto pismo je bilo zame strela z jasnega!

Predsednik: Vi ste dejali Idi, naj se pazi, ker se igra morda z lastnim življenjem in Vašim!
Obtoženec: Dejal sem.
Državni pravdnik: Kje ste spoznali Landsmanna?

Obtoženec: V gostilni mojega rednika. Prišel je popravljati električno luč.
Po 5-minutnem odmoru pokaže predsednik porotnikom samokres sistema Steyr, kalibra 7.65 in en naboj za letga.

Potem prečita predsednik izjave Landsmanna pred smrtjo, s katerimi taji, da je bil ljubimec matere Nepitella. Pravi, da so ga še ranjenega silili — Nepitello in Mozetičeva — da prizna, da je ljubimec.

Mozetič Ida pripoveduje

20-letna bivša zaročenka začenja: ...z incidentom z odvetnikom dr. Robbo, kateremu očita, da je branil zadnjč Nepitella s tem, da je obtoževal njo.

Bilo je v aprilu. On mi je očital, da ga varam. Ker so se ti prizori ponavljali, sem ga hotela pustiti, a on mi je grozil. Sumila sem, da ga mati ščuva proti meni.

Nekega dne sem bila na domu obtoženca. Tam sem našla Landsmanna. Ta mi je očital, ker sem povedala Karlu, da me je on povabil enkrat v bar. Med pogovorom sem videla Landsmanna, ko je poljubil mater obtoženca. Landsmann mi je tudi dejal: »Ne povejte ničesar Karlu! Grem, da me ne najde Comisso!«

Obtoženec mi je torej očital, da vlačim svojo čast po kočijah po mestu, in jaz — užaljena — sem mu pisala tisto pismo...
Drugo jutro se je vrnil v Landsmannom. Tedaj sem potrdila, kar sem videla. Vprašal je Landsmanna, ali zamore prišeci nasprotno. Ta mu je odgovoril: »Imam le eno mater...!« Na enako vprašanje sem odgovorila enako: »Imam le eno mater in prisegam na njeno življenje...!« Vprašal je: »Koga naj ustrelim?« Rekla sem: »Mene!« On je potegnil samokres, ustrelil Landsmanna in nameril name. Sestra se je vrgla pred mene in moja mati je zabranila drugi strel.

Predsednik: Rekli ste, da je Karlo že vedel o tem razmerju svoje matere.
Priča: Povedal mi je gospod Comisso — šele par dni pred zločinom je bil radi tega prepri v hiši Nepitellovih.

Odvetnik Robba: Kakšno je bilo duševno stanje obtoženca?
Priča: Ne morem večeti — bila sem zelo razburjena. Mislim, da je bil tudi on razburjen.

Porotnik Comisso: Ste pisala sama tista pisma?
Priča: Sama
Predsednik: Landsmann vas je vprašal, ali ste ranjena, ko je ležal na tleh?
Priča: Da — mislim je, da sem ranjena v nogo. Landsmann mu je odpustil in me prosil, naj mu odpustim tudi jaz.

Priča Ida Mozetič je pisala generalnemu državnemu pravdniku pismo, v katerem ga opozarja na razne mahinacije, s katerimi se skuša varati pravico. Radi tega pisma je predsednik porote zaslišal pričo in od nje zvedel več stvari, katere je priča zvedela od nekega Mušiča Antona. Vrh tega je priča sprejela vabilo od odvetnika Robba, da se predstavi v njegovi pisarni, kar odvetnik taji. Toda vabilo je med akti

— ne nosi sicer nikakega celega podpisa, zato odvetnik Robba ne sprejema odgovornosti za dopisnico.
Predsednik prekine razpravo radi pozne ure in naznani nadaljevanje za danes ob 9. uri predpoldne.

SPORT

SPORTNO UDRUŽENJE

Uradno poročilo
Članice morejo dvigniti izkaznice igralcev v nedeljo od 16. do 12. ure v društvenem prostoru. Igralci brez izkaznice ne smejo v nobenem slučaju igrati.

T. V. Hazena

Nedelja 12. decembra 1926. Igrišče Obzor ob 10. uri zjutraj M. D. Rocol — M. D. Sparta.
Sodnik: g. Kravs. Komisar.

Teknično vodstvo nogometa.

(Uradno poročilo)
Prenesene tekme: Jadran — Barkovlje odpade, ker je M. D. Barkovlje razpuščeno.
Opomin članicam: na člen 23. pravilnika prvenstvenih tekem. T. V. N.

Savez sodnikov.

(Uradno poročilo)
Nedeljske tekme: Obzor-Tommaseo, sodnik g. Novak.
Igrišče Adria — Nedelja 12. tm.
Akademski tekma — Enoletna S. K. Concordije. Concordia — Adria.

Ob enoletnem jubileju S. K. Concordije si je ta izbrala krasno in ponosno četo modro-bele Adrije v jubilejni akademski tekmi, ki se bo vršila na igrišču Adrije v nedeljo 12. t. m. ob 2.30 pop. Igrišče Adrije nam bo torej zopet nudilo lep sportni nastop. Merili se bodo dva četa ki sta si prisvojili že širo simpatijo naše sportne javnosti. Concordia postavi ta dan privedivjsko — novo formacijo, ki bodo odslej branile črno-bele barve. Upati je, da ne zamude naši vrli sportniki redke prilike jubileja, da tudi spoznajo gibne Adrijaje, ki bodo to leto dvignili svoje barve.

Slučaj je tudi hotel, da ste obe četi v nedeljo prosti prvenstvenih tekem, da zamore potrditi na zelenem polju svojo enoletno pobratimstvo. Kakor je tudi znano, je Concordia dobila svoj krst ravno od bratskega S. D. Adrije. Naj ne bo sportnika, ki bi zamudil nedeljsko priliko, da moralno podpre našo jubilaritjo. — E. Z.

Igrišče »Adrije«

V nedeljo 12. t. m. ob 12 se sreča II. četa Adrije z močno četo »Speranzas«, katere je odigrala že srečno tekmo s I. četo Adrije.
Po tej tekmi in sicer ob 14. nastopita li četa Adrije in Konkordije. Zadnja je izpremenila in izboljšala svojo formacijo ter hoče isto poskusiti proti že znano močni četi Adrije.

S. D. Adria

Vsako nedeljo od 10 do 13 začenši z dnem 12. t. m. se bodo vršili matineji pod vodstvom g. Perfova v dvorani v ul. Gimnastična 18, I. K. oblini udeležbi vabi

Igrišče »Obzor«

Prijatelji sporta bodo imeli jutri v nedeljo priliko naučiti se zdravega sportnega vesela. Videli bomo: »Zoria—Sparta« ob 12.30. »Obzor« — »Tommaseo« ob 14.30 v prvenstvenem tekovanju I. divizije. Imena teh čet nam jamčijo za krasen nedeljski popoldan.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filzi 23, pouk in prevodi v vseh jezikih. (1518)

ORGANIST in pevovodja, absolvent orglarke šole in vsakega razreda sole Glasbene matice v Ljubljani, išče mesta pod pogojem, da se mu preskrbi še postranski zaslužek. Zadoljiti se tudi z navadnim delom. Službo nastopi lahko o Božiču. Ponudbe pod »Glasbenik« na tržaško upravnistvo. 1866

ŠIVALNI STROJ »Singer« se proda. Ivan Šuc, Sestljan (Sistiana). 1867

TRGOVINA jestvin, v dobri poziciji, v sredini mesta se proda radi bolezni. Via Istria 10, mlekarina. 1868

ISČE SE za takoj stavbni vodja, ki mora biti dober risar načrtov, ter zmožen vseh stavbenih del. Prednost imajo oni, kateri so absolvirali obrtno šolo v Ljubljani v letu 1908-1914. Naslov pri tržaškem upravnistvu. 1871

KONSUMNO društvo na Opčinah išče krmarja. Prošnje naj se naslovijo na odbor, kjer se dobijo tudi pojasnila. 1864

PRSI SIROP priporočljiv proti kroničnemu kašlju in bronhialnim afekcijam. Steklenica za odrasle L 7.50, za otroke L 5.—. Dobiva se samo v lekarni Castellanovich, Trst, Via Giuliani 42. 1841

OHLER
daje (do preklica)
20%
POPUSTA
na itak skrajno ugodne fiksne cene, označene na slehernem predmetu.

VRKIJENA O.G. ZNAMKA
je znamka, kateri dajejo prednost vse dobre gospodinjje.
Ako rabite znamko »O. G.« ki ima za seboj že 65 let samih uspehov, pripravite v resnici izborno pijačo.
Zastopnik: B. POLESSELLO, Gorica, Corso Vitt. Em. 47, telef. 237.

PRAVI EKSTRAKT HOLANDSKE KAVE
SA HELVETIA-LANGENTHAL-VARESE

ČEVLJARNICA FORCESSIN
Trst - Via Gius. Caprin - Sv. Jakob
Najboljše obuvalo za moške, ženske, dečke in deklice
Slovenci!
Kupujte obuvalo pri FORCESSINU

PODLISTEK
JULES VERNE: (184)
Skrivnostni otok
— Poročilo? je vzkliknil Gedeon Spilett. — Seveda: tukaj je, je odgovoril Robert Grant, pokazal papir, na katerem je zapisana lega otoka Lincoln, »sedanega Ayrtonovega in bivahišča petih ameriških naselencev.«
— To je kapitan Nemo!... je rekel Cir Smith, ko je prebral poročilo in spoznal po pisavi, da ga je napisala ista roka kakor oni listič v staji.
Ah, je rekel Pencroff, torej on je bil tisti, ki je odpeljal našo Bonaventuro in se sam podal na otok Tabor...
— Da je tam položil tisto poročilo, je pristavil Harbert.
— Torej sem imel prav, je dejal mornar, ko sem rekel, da nam bo kapitan še po smrti izkazal uslugo.
— Prijatelj, je rekel Cir Smith s svečanostjo ginjnim glasom, usmiljeni Bog naj sprejme v svoje naročje dušo kapitana Nema, našega rešitelja!«
Pri teh besedah so se naseljenci odkrili in nekoliko pomolili.
Tedaj se je Ayrton približal inženirju in mu rekel preprosto:
»Kam naj spravimo to skrinjo?«
Bila je Nemova skrinja, ki jo je Ayrton tvegajoč svoje življenje rešil od propadanju otoka in ki jo je zdaj zvesto izročal inženirju.
»Ayrton! Ayrton!« je vzkliknil Cir Smith globoko ginjen.
Nato se je obrnil k Robertu Grantu in dejal:
»Kjer ste nekoč pustili krivičnika, najdete po kesanju in pokori očičeno srce moža, ki mu jaz s ponosom podajam roko!«
Povedali so sedaj Robertu Grantu zgodbo o kapitanu Nemu in naselbine otoka Lincoln. Ko so si zaznamenovali kleč, da jo nekdo vršijo v zemljevid Tihega oceana, je dal kapitan ukaz obrniti ladjo. Stiranost dni pozneje so se naseljenci izkrcali na ameriški obali ter našli svojo domovino v miru po oni strašni vojni, ki se je zaključila z zmago pravice in pravičnosti.
Z zakladi, ki jih je vsebovala zapuščina kapitana Nema, so si kupili prostrano zemljišče v državi Iowa. Samo en biser in sicer najlepši, so vzeli iz zakladnice ter ga poslali lady Glenarvanovi v imenu srečnih naselencev.
Tam, na svojem posestvu, so naseljenci pozvali na delo vse one, ki so jih mislili povabiti na otok Lincoln. Ustanovili so veliko naselbino, ki so ji dali ime svojega

Konec.